

gia đình tiên tuyến

LINH - TRANG
PHỤ TRÁCH

Bài và Thơ xin gửi về: Hộp thư số 4
• Nhật báo Tiên Tuyến - Saigon

Câu chuyện bạn gái:

NÓI VỚI CÁC BẠN THIẾU NỮ Bạn quan niệm thế nào về trình tiết giữa thời buổi văn minh vật chất này?

Đây là vấn đề quan trọng mà chúng ta cần đặt ra để thảo luận. Mong các bạn sẽ viết sáng góp ý để trao đổi quan điểm và làm sáng tỏ vấn đề.

• NGUYỄN-THI MÂY-THU

Chữ trình của thời xưa

Các cụ ngày xưa đi qua nhà ai cũng phải chào hỏi, lễ độ, và phải có một chút quà biếu. Nếu không thì họ coi là mất lễ. Trong xã hội xưa, chữ trình là một nét đẹp. Nó thể hiện sự tôn trọng, sự kính trọng đối với người khác. Đó là một nét đẹp mà chúng ta cần học hỏi và noi theo.

(CÒN NỮA)

ĐẸP NGƯỜI ĐẸP NÉT

Mọi vật dành cho các bạn đẹp trai:

Ngân khéo gặt, khổ mới

Mức ngân khéo của bạn đẹp trai mới khổ. Bạn hãy đem lòng ra tay, rồi phụng dưỡng cha mẹ, rồi vợ con, rồi con cháu. Đó là một nét đẹp mà chúng ta cần học hỏi và noi theo.

Nước có nhiều chất với

Bạn hãy pha với nước 1 chút muối (bicarbonate

HOA THƠM

Đàn bà — Đàn ông — Tình yêu — Cuộc đời

★ Cúi đầu cho ta buồn khổ là một kho tàng rất quý
P. Derivangan

BUON VUI BỒI BẠN

NHƯ LÀ TÌNH YÊU

Việt đề thương kỷ niệm
VO-LUU THUY-LAN

(Thiệp thơ)
— Đó chuyện đi này không
— Chứ Minh Cầu lạc bộ

Việt đề thương kỷ niệm
VO-LUU THUY-LAN
mà không sao hay chữ như
cô Thôi Châu lila Khoa
có ý đợi chờ một pháp niệm
màu nào đó đưa anh Hai
từ đời đời em chờ cho hai
màu nào đó đưa anh Hai
từ đời đời em chờ cho hai

Chuyện thời gian
còn như ngày xưa trên các
đi của tay vuốt nhẹ trên
chỉ trái tay sờ nhẹ trên
chuyện như một phút giây
rồi

thần kỳ thì còn thể hiện
càng đẹp nét mặt trong
đôi con mắt nhắm nhắm
trách hay về sau lại lấy
thần đó muốn phiên lệ tuần

nhân
còn thể hiện thể hiện
kỷ niệm như một phút giây
bên thán có xa trời đẹp
như vang vọng một đoàn tình
cảnh không đáng nhưng
đồng

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

YÊU BÍCH THUY (H)

NỤ HỒNG khuôn vờn của tuổi thơ

Y NGHĨ HỒNG NGÀY VUI

HOÀNG-TÂN-PHONG

(Thiệp thơ)
Đi đi con đi lấy chồng.
— Thế mà bây giờ, như thế bây giờ
— Một anh Hai uống nước cam.

— Cảm ơn cô, cảm ơn cô.
— Em hạnh phúc.
— Chàng là sao rồi, là sao rồi.
— Hoàng hôn đầu.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.
— Anh Hai ơi, anh Hai ơi.

Giờng thơ Hùng Việt

sưu tập • phiên dịch • sáng tác • hình luận

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Mười mấy năm rồi chưa vắng thăm

Quê ngoại ơi thương nhớ tròng tròng

Truyện ngắn

chợ

MỘT CHUYỆN ĐI XA

• Bởi 301 • Tác giả: LÊ

Hà là học về mấy bữa nay mà chẳng đâu vào đâu cả.

Đó đúng lắm, chỉ em Du cái cháu chi chớ không mẹ phát

biết mình:

— Tuy bây giờ đi đâu học cái nhà đi vậy. Nồi niêu xoong

còn chừa cái gì sạch hết.

Du là lên:

— Chết chưa đi nữa thì q, thì tay chẳng được vế gì

lo chỉ chẳng nhể tao? Còn ông tao nữa chỉ nhể vào đầu

cho nhể vào:

— Đêm học sát đi mà làm bếp, còn lâu nữa đây.

— Dạ, Du nghĩ thêm, Minh có nói em bằng đẹp cộc

bao giờ em đi học. À hay là đi học đi.

Lên giường rồi bỗng Du nhảy bổ xuống la toáng lên:

— Chết rồi con này đi học đi.

me gắt:

— Con này đi học đi, con này đi học đi.

Du nhảy bổ vào mẹ, mẹ ôm con vào lòng.

Đánh thức lên. Du ngủ đi sáng sớm rồi lên trường

Lắm năm không học gì nữa mà thế có học không?

Du gật đầu.

Lo chỉ chẳng nhể tao? Còn ông tao nữa chỉ nhể vào đầu

cho nhể vào:

— Đêm học sát đi mà làm bếp, còn lâu nữa đây.

— Dạ, Du nghĩ thêm, Minh có nói em bằng đẹp cộc

bao giờ em đi học. À hay là đi học đi.

Lên giường rồi bỗng Du nhảy bổ xuống la toáng lên:

— Chết rồi con này đi học đi.

me gắt:

— Con này đi học đi, con này đi học đi.

Du nhảy bổ vào mẹ, mẹ ôm con vào lòng.

Đánh thức lên. Du ngủ đi sáng sớm rồi lên trường

Lắm năm không học gì nữa mà thế có học không?

Du gật đầu.

Lo chỉ chẳng nhể tao? Còn ông tao nữa chỉ nhể vào đầu

cho nhể vào:

— Đêm học sát đi mà làm bếp, còn lâu nữa đây.

— Dạ, Du nghĩ thêm, Minh có nói em bằng đẹp cộc

bao giờ em đi học. À hay là đi học đi.

Lên giường rồi bỗng Du nhảy bổ xuống la toáng lên:

— Chết rồi con này đi học đi.

me gắt:

— Con này đi học đi, con này đi học đi.

Du nhảy bổ vào mẹ, mẹ ôm con vào lòng.

Đánh thức lên. Du ngủ đi sáng sớm rồi lên trường

Lắm năm không học gì nữa mà thế có học không?

Du gật đầu.

Muốn cưới "đá dơi"

Mời đọc:

LÁ ĐÀ

của NGUYỄN-MINH-NGUYỄN

Những chuyện Tiểu-Lâm chưa ai biết, chưa ai viết

★ Sẵn in đẹp

— Giá nhẽ nhằng

(CÒN NỮA)

TIN THƠ

ĐÀ PHÁT HÀNH:

Khi Hòa Bình Trở Lại

Thơ LÊ PHÚC

Hà của NGUYỄN-KHAI

Phụ bản của NGUYỄN-NGỌC-HẠNH có DUY

THANH.

Đo Cờ sử Nhân Chứng xuất bản

ALP. Bình An Gặt

11-9-1973

Đ

kỷ niệm 75 năm nhà Bác học

Pétus Trương Vĩnh Ký do

Tỉnh Vĩnh Yên, đoàn thể chức

đương Trương Sĩ Phạm Saigon, được

quyền chủ tọa của Ông Nguyễn Khắc Tinh

Trương Vĩnh Ký và Gia Giáo và

Thanh Niên.

Nội dung trong dịp này, Ông Trương Sĩ Phạm

Vĩnh Ký tiến hành như là một đoàn thể học về nhiều phương

diện từ tư tưởng đến hành động, từ lý thuyết đến hành

việc, từ đời sống đến khoa học và văn.

Theo Ông Trương Sĩ Phạm, học tiến hành từ việc

giới thiệu học và tiếp xúc với các nhà khoa học, từ việc

TƯƠNG TRÌNH TỪ SAIGON

• Hậu phương an, Tiên Tuyến vững

